

הפסיכולוג שהואשם בביצוע מעשה מגונה בחולה שלו - טען:



פסיכולוג נתן רזניק

נתן רזניק, שהוא פסיכולוג בן מקצועו, הורה ליעל צורף, שבאה לקבל יעוץ מקצועי פסיכולוגי אצלו, להתרשט. אחרי זה, הוא הושיב אותה על הרמיטה, ואמר לה שהמעשה שהוא עומד לעשות עתה, ישחרר אותה מהתסביך שלה ויעניק לה ביטחון עצמי. הוא התפשט ברצונו, לקח את ידה, ושם אותה על אברי המין שלו, כשכל הזמן היא מתנגדת, ואי-לול הוא משכנע אותה כי זהו חלק הכרחי של הטיפול. אחר-כך דחף הפסיכולוג את אברו לתוך — (וכאן בא תיאור מפורט של מגע מיני אורלי).

אישום זה, בין היתר, היה הגורם לכך, שלראשונה בארץ הוגשה תביעה פלילית נגד פסיכולוג, על ניצול מעמדו והשהיית המקצועיים לביצוע מעשה מגונה בלקוחותיו. וכן על הוצאת כספים בטענות שוא.



תביעה נגד הפסיכולוג הצעיר (33) הוגשה לאחר שנתקבלו במשטרה תלונות של כמה לקוחות. אחת המתלוננות הייתה פורטונה סנון, תושבת באר-יעקב. סיפורה פורטונה על מה שאירע על ספת הפסיכולוג:

אני בת 21, נשואה כ-17 חודש, והרבעייה שלי היא שאני מואדת לבוא בי מגע מיני עם בעלי. לכן חיפשתי כל הזמן פיתרון לבעייתי. לפני כחודש ימים קראתי בעיתון ישן אצל חברה שלי שקיים פסיכולוג רזניק

ציירתי. רציתי להציץ לחברה שלי, איך היא עושה זאת, כי לא ידעתי בדיוק איך לצייר את זה. אך הוא לא הסכים, ואני ציירתי כפי שאני יודעת. חברתי גמרה קודם לצייר, ונתנה לו את הציור, ואני אמרתי לה, ציירת את זה יותר מדי גדול. אז הוא אמר לי: „מותק — זאת הבעיה שלך: את חושבת שהמקום קטן, ולכן את מפחדת.“

אחרי זה הוא הושיב אותנו על הספה, ואמר שנחזיק יד ביד, ואמר: „אני אספור עד עשר, ואז תסגרו את העיניים. הוא ספר עד 10, ומי-10 חזרה לאפס. ושוב חזר על אותו דבר, ובזמן הספירה כיבה את האור. הוא ביקש שנחזיק ידיים ושלא נצחק, כי החברה שלי צחקה כל הזמן. כל הזמן העיניים שלנו היו עצומות. במשך זמן זה, הוא הדליק שוב את האור בחדר. הוא אמר: „טוב, אני אספור חזרה ואתן תתעוררו.“ אבל לא היינו כלל תחת השפעה היפנוטית, ואת העיניים כבר פקחינו מוזמן.



אחרי כן הוא ביקש שניגע בחזה אחת לשנייה, ונחבק וניצמד חוק. עשינו זאת. לאחר זאת ביקש שנתנושק. לא הסכמנו. אז הוא אמר: „איי-אפשר ככה. עליכן נו. או הוא אמר: „איי-אפשר ככה. עליכן להתפשט רק בחלק התחתון.“ אבל אני לא הסכמתי, ואמרנו שגרים רק קצת את החצאית. הוא הסכים. החברה שלי שאלה אותו אם הוא נשוי.

אני זנאי לאהבה פרטית!

הוא ענה שכן, ושהוא גר בחיפה, ועבר לזמן מה לנסות פה בתל-אביב. כשעמדנו ללכת, הוא אמר שהחברה שלי היתה לעזר ועוד תהיה לעזר, אבל במשך הטיפול אני חייבת לבוא לפחות פעם אחת ללכת. שאלתי אותו כמה יעלה הטיפול. הוא אמר: „תשאירי 30 ל"י, והשאר תשלמי במשך הטיפול.“ הוא לא אמר בדיוק כמה. עניתי לו: „אמרתי לך מראש שאין לי כסף איתי, ואני מוכנה לשלם רק 100 ל"י לכל הטיפול.“ אז הוא ענה לי שבגלל שהוא הרוויח השבוע די הרבה, הוא מוכן להסכים ל-100 ל"י.

הוא שאל אותי: „מתי תבואי?“ אמרתי לו שאיני יודעת בדיוק, כי אני לא רוצה שבעלי ידע מזה. אז הוא ענה לי: „טוב, הוא קם והביא תיק עם תמונות. הוא

מאחור, ולהדגיש את הישכנים. ציירתי, והחברה שלי גם ציירה. ואז הוא אמר ש"אני לא מציירת בסדר, כי אני לא יודעת להדגיש את הנשיות שבציור. ולעומת זאת, החברה שלי ציירה יותר טוב לפי דעתו.

והושיב אותנו שלא נראה אחת מה השנייה עושה. הוא ביקש שאצייר את אותה התמונה שראיתי מקודם, כלומר הגבר עם החבל. ציירתי מדמיוני מה שראיתי, והראתי לו.



מיבחן T. A. T. ציור זה הינו חלק מסידרת תמונות בשם זה, והוא אחד המיבחנים הפסיכולוגיים הקלאסיים. הציור ניבנה בכוונה תחילה בצורה כזו שכל אחד יוכל לראות בו דברים שונים, ולענות תשובות שונות לשאלות: האם ערומה האשה? מה עושה הגבר? חושק באשה או דוחה אותה? וכו'.

"הוא ביקש שניגע בחזה אחת לשנייה ונחזיק וניצמד חזק"

אבל לא בבוקר, אני עובד באסף הרופא. תבואי בשבוע הבא, באותו זמן. עניתי שאיני יודעת מתי אבוא, שאבוא שידומן לי. הוא הסכים.

הוא גם שאל אותי אם הייתי בטיפול אצל מישהו אחר. עניתי לו שהייתי אצל פרופסור. הוא שאל אותי מה היה הר טיפול, ועניתי שהרפיות נפשיות. לאחר זאת שאלתי אותו אם יש לו תעוררה שהוא פסיכולוג. או הוא הצביע על המזנון, שם היה ארון עם דלתות מזכוכית, והיתה שם תעודה שעליה היה כתוב נתן רזניק, הכתובת בחיפה, ואיני זוכרת בדיוק מה עוד.

בתחילת הביקור אצל רזניק, התייחסתי בכל הרצינות לעניין. רק כשאמר לנו ל"התחבק ולהתנושק, זה עורר בי חשד. כש"אמר לנו שעלינו להתפשט קיבלתי פחד, ורציתי כבר ללכת. וזאת גם הסיבה שלא חזרתי אליו שנית.

עד כאן, סיפורה של פורטונה.



יפור אחר סיפורה יעל צורף (23) נגנת רוקה, תרשבת

הוא לא אמר דבר, ורק ביקש שאצייר עכשיו גבר ערום, ולהדגיש את אברי-המין של הגבר בצורה זקופה. ציירתי, וגם הייחברה שלי ציירה. הוא הסתכל, אך לא הגיב. לאחר זאת, ביקש שאצייר אשה ערומה



אחר זאת הפסיכולוג הוציא מחברת עבה עם כריכה קשה. נתן לי את המחברת, ודף אחד תלש ונתן לחברה שלי.